

Usnesení bývalého Nejvyššího soudu České republiky ze dne 9. 10. 1992, sp. zn. 6 A 91/92, ECLI:CZ:NS:1992:6.A.91.1992.1

Číslo: 38/1994

Právní věta: Správní soudnictví podle části páté občanského soudního řádu, zákona č.99/1963 Sb. (ve znění se změnami a doplňky vyhlášeném pod č.240/1993 Sb.), je řízením jednostupňovým. Soud, který rozhoduje o věcech správního soudnictví, není ani soudem prvního stupně, ani soudem odvolacím. Opravný prostředek proti rozhodnutí soudu, který rozhodoval ve věcech správního soudnictví, není přípustný, s výjimkou věcí důchodového zabezpečení, a to ani v případech, v nichž soud rozhoduje podle jiných ustanovení občanského soudního řádu nebo podle ustanovení předpisů o soudních poplatcích. Řízení o podaném opravném prostředku soud zastaví pro neostranitelný nedostatek funkční příslušnosti.

Soud: Nejvyšší soud ČR

Datum rozhodnutí: 09.10.1992

Spisová značka: 6 A 91/92

Číslo rozhodnutí: 38

Číslo sešitu: 3

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Řízení před soudem, Soudnictví správní

Předpisy: 99/1963 Sb. § 246c

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Navrhovatel se opravným prostředkem podaným u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání zákonnosti rozhodnutí z 29. 6.1992, kterým Policie České republiky – Obvodní ředitelství v P. nevyhovělo jeho žádosti o vydání zbrojního průkazu.

Soudní poplatek z tohoto návrhu na přezkoumání rozhodnutí správního orgánu byl splatný s podáním návrhu (§ 2 odst. 1 písm. a/, § 4 písm. a/ a § 7 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích a poplatku za výpis z rejstříku trestů).

Protože navrhovatel soudní poplatek ve výši 500 Kč zároveň s opravným prostředkem neuhradil, byla mu doručena výzva Městského soudu v Praze k jeho zaplacení s upozorněním, že nestane-li se tak ve lhůtě do osmi dnů od doručení, bude řízení zastaveno. Když navrhovatel splnění poplatkové povinnosti ve stanovené lhůtě nedoložil, bylo řízení zastaveno usnesením Městského soudu v Praze podle ustanovení § 9 odst. 2 zákona č. 549/ 1991 Sb., o soudních poplatcích. Navrhovateli bylo dáno poučení, že může podat proti uvedenému rozhodnutí odvolání v patnáctidenní lhůtě.

Navrhovatel odvolání podal a zabýval se v něm věcnými důvody, pro které mu podle jeho mínění měl být zbrojní průkaz vydán.

Bývalý Nejvyšší soud České republiky usnesením řízení zastavil a rozhodl, že žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Z odůvodnění:

Přezkum správních rozhodnutí soudem je upraven v části páté v hlavě druhé a třetí občanského soudního řádu. Věcná příslušnost soudu je upravena v ustanovení § 246 o. s. ř., ze kterého vyplývá, že soudy ve správním soudnictví přezkoumávají rozhodnutí správních orgánů. Takto vymezená věcná příslušnost znamená, že soudy v řízení podle části páté občanského soudního řádu nejsou soudy odvolacími. Na tuto část soudní pravomoci nelze vztáhnout právní úpravu vyplývající z ustanovení § 10 odst. 2 o. s. ř., podle kterého o odvoláních proti rozhodnutím krajských soudů jako soudů prvního stupně rozhodují nyní vrchní soudy, ani právní úpravu vyplývající z části čtvrté občanského soudního řádu o opravných prostředcích. Její použití ve správním soudnictví je ostatně vyloučeno přímo (§ 246c o. s. ř.).

Za daného stavu věci soud, který tu rozhodoval o soudním poplatku, nepoučil správně navrhovatele o tom, že opravný prostředek proti jeho usnesení přípustný není. Správním soudnictvím je řízením jednoinstančním, ve kterém je podání opravných prostředků vyloučeno (§ 205j odst. 4 o. s. ř. pro hlavu druhou části páté tohoto předpisu a § 250s o. s. ř. pro hlavu třetí). Není určující, zda rozhodnutí vydané soudem v řízení podle části páté občanského soudního řádu je rozhodnutím ve věci samé nebo rozhodnutím jiným, neboť uvedená zákonná úprava nemá zvláštní ustanovení v tom smyslu, a to ani ve vztahu k tzv. rozhodnutím incidenčním. Proto skutečnost, že k zastavení řízení došlo nikoli podle procesních ustanovení občanského soudního řádu, ale podle zákona o soudních poplatcích (který jinak v ustanovení § 9 odst. 4 předpokládá možnost podání odvolání), nemůže způsobit, že by opravný prostředek byl připuštěn. Předmětem řízení je i v takovémto případě věc spadající do správního soudnictví.

Ze všech výše uvedených důvodů proto nemohlo být o odvolání proti usnesení Městského soudu v Praze rozhodnuto v řízení o odvolání podle části čtvrté občanského soudního řádu.

Pro další projednávání věci před soudem chybí jedna ze základních podmínek řízení, a to funkční příslušnost soudu, tedy zákonem určená příslušnost soudu, který by věc v řízení o opravném prostředku v instanční posloupnosti projednal. V řízení podle části páté občanského soudního řádu je podání opravných prostředků vyloučeno, a proto zde není ani žádný funkčně příslušný soud, který by o odvolání rozhodl. Neexistence funkčně příslušného soudu k projednávání určité věci je neodstranitelným nedostatkem podmínky řízení; soud proto řízení o podaném opravném prostředku zastavil ve smyslu ustanovení § 103 a § 104 o. s. ř.

Žádnému z účastníků řízení nebyla přiznána náhrada nákladů řízení, neboť navrhovatel úspěch ve věci neměl a druhému účastníku žádné náklady nevznikly (§ 250k odst. 1 a contrario, § 250 l odst. 2 o. s. ř.)